

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Sv 2/2017-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Sudačko vijeće predsjednika svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj, pod predsjedavanjem zamjenice predsjednika Sudačkog vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske Marine Paulić uz sudjelovanje tajnice sudačkog vijeća Mirjane Mlinarić kao zapisničarke, u postupku povodom predstavke L. V. predsjednice O. s. u K. i V. P. K., predsjednice Kaznenog odjela O. s. u K. zbog povrede Kodeksa sudačke etike ("Narodne novine" broj 131/06, nastavno: Kodeks) odlučujući o prigovoru suca K. P. protiv rješenja Sudačkog vijeća Ž. s. u V. poslovni broj 45 Su-Sv-3/16-17 od 24. listopada 2016., na temelju čl. 14. st. 6. Kodeksa, u sjednici održanoj 20. rujna 2017.,

r i j e š i o j e:

Odbija se kao neosnovan prigovor suca K. P., te se potvrđuje odluka Sudačkog vijeća Ž. s. u V., poslovni broj 45 Su-Sv-3/16-17 od 24. listopada 2016.

Obrazloženje

Sudačko vijeće Županijskog suda u V. (nastavno: Sudačko vijeće) je odlukom poslovni broj 45 Su-Sv-3/16-17 od 24. listopada 2016., utvrdilo je da je sudac O. s. u K. K. P., u sadržaju elektronske poruke od 21. ožujka 2016. upućene predsjednici O. s. u K. L. V., obraćanjem upraviteljici sudske pisarnice O. s. u K. D. B. R. dopisom na službenom obrascu O. s. u K. dana 26. studenog 2015., i u sadržaju elektronske poruke od 22. veljače 2016. upućene predsjednici Kaznenog odjela O. s. u K., V. P. K., iskazao ponašanje koje je nedostojno i nedolično sudačkom položaju, te manifestirao omalovažavajući odnos prema kolegicama sutkinjama i prema drugim zaposlenicima u sudu, čime je ostvario povredu čl. 8. st. 2. i čl. 13. st. 1. Kodeksa sudačke etike.

Protiv te odluke sudac K. P. je podnio prigovor zbog bitne povrede odredaba postupka, odnosno pogrešne primjene odredaba Kodeksa sudačke etike i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U prigovoru je naglasio da Sudačko vijeće Ž. s. u V. nije moglo donositi pobijanu odluku budući da je član tog vijeća podnositeljica pritužbe V. P. K. te sudac tog suda D. M. Smatra da se sutkinja V. P. K. trebala izuzeti u radu na konkretnom predmetu jer sama okolnost da je članica tog vijeća koje odlučuje o njenom zahtjevu iako nije aktivno sudjelovala u radu Sudačkog vijeća izaziva sumnju u pristranost Sudačkog vijeća. Navedeni prigovor odnosi se i na rad suca D. M. Ističe da u radu Sudačkog vijeća nikako nije mogla sudjelovati kao članica sutkinja V. R. koja je bila predsjednica O. s. u K. i povezana je sa nezakonitom preraspodjelom spisa u njegovoj referadi. Ističe da u radu Sudačkog vijeća nije mogao sudjelovati niti sudac M. L. koji je prenio preporuku Ž. s. u V. da ne piše ovaj prigovor. Nadalje navodi da se pritužbe i dopune pritužbe nisu uopće mogle ispitati jer su nepotpune i ne sadrže činjenični opis djela niti povrede Kodeksa sudačke etike u objektivnom smislu pa je iste trebalo dopuniti odnosno podnositeljicama vratiti na ispravak i dopunu. Nadalje, skreće pažnju da iz činjeničnih opisa predmetnih prekršaja nije vidljivo jesu li inkriminirane radnje ostvarene aktivnostima izvan suda ili na sudu pa kako nema mjesta počinjenja radnji postavlja pitanje stvarne i mjesne nadležnosti sudačkog vijeća. Ujedno navodi da predsjednica suda nije bila ovlaštena podnositi pritužbe u ime D. B. R. pa o tom dijelu zahtjeva nije trebalo niti raspravljati niti donositi odluku. Predlaže da se prigovor odbije kao neosnovan, kako bi zatražio zaštitu svojih prava izvan Republike Hrvatske.

Prigovor je neosnovan.

Rad sudačkih vijeća uređen je Poslovníkom o radu sudačkih vijeća, a prema odredbi čl. 10. Poslovníka, ako njime nije drugačije određeno, sudačko vijeće postupat će uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09 – nastavno: ZUP).

Stoga je drugostupanjsko tijelo ispitalo odluku sukladno odredbi čl. 115. st. 1. i 2. ZUP tako što je ispitana zakonitost i ocijenjena svrsishodnost pobijane odluke u granicama zahtjeva iz prigovora, pri čemu nije bilo vezano istaknutim razlozima u prigovoru te pazeći po službenoj dužnosti nadležnosti i postojanja razloga oglašavanja odluke ništavom.

Pobijanu odluku donijelo je nadležno Sudačko vijeće postupajući kao prvostupanjsko tijelo a ne postoje razlozi koji bi odluku činili ništavom.

Suprotno tvrdnji podnositelja prigovora u postupku nije učinjena bitna povreda odredaba postupka time što se Sudačko vijeće nije detaljno osvrnula na sve navode očitovanja na pritužbu.

U ovom slučaju radi se o upravnoj stvari u kojoj su sudjelovale dvije stranke s protivnim interesima. Obje su se pisano očitovale u postupku, a pobijana odluka o osnovanosti pritužbi je donesena na temelju pisanih navoda stranaka, cijeneći sve okolnosti konkretnog slučaja. Stoga u tom postupku nije bilo takvih nedostataka koji bi mogli utjecati na pravilnost i zakonitost pobijane odluke, odnosno na ishod postupka.

Nije ostvaren ni razlog pogrešne primjene odredaba Kodeksa sudačke etike.

Nije u pravu sudac K. P. kada u prigovoru navodi kako sudačko vijeće Ž. s. u V. nije moglo donijeti pobijanu odluku, budući se članovi tog vijeća podnositeljica pritužbe sutkinja

V. P. K. i sudac D. M. Nadalje, nije u pravu podnositelj prigovora kada tvrdi da u vijeću nisu mogli sudjelovati ni sudac M. L. niti sutkinja V. R.

Iz pobijane odluke je jasno kako članovi Sudačkog vijeća Ž. s. u V. koje je odlučivalo o postupanju suca K. P. nisu bili ni V. P. K. niti D. M., pa se isti, naravno, nisu niti mogli izuzeti. Sutkinja V. R. i sudac M. L., doista, su bili članovi Sudačkog vijeća koje je donijelo odluku. Međutim, proizvoljne tvrdnje podnositelja prigovora kako je sutkinja V. R. bila predsjednica O. s. u K., i zato je odgovorna za nepravednu raspodjelu spisa, a sudac M. L. je, navodno, prenio podnositelju prigovora preporuku Ž. s. u V. da prigovor ne piše, nisu takvi razlozi koji bi mogli izazvati sumnju u objektivno postupanje članova Sudačkog vijeća.

Podnositelj prigovora, neosnovano, osporava pravo predsjednici suda podnositi pritužbu, pri čemu zanemaruje odredbu čl. 14. Kodeksa sudačke etike koja propisuje da svatko ima pravo ukazati na ponašanje suca suprotno odredbama Kodeksa, a predsjednik sudačko vijeća suda u kojem sudac na kojeg se pritužba odnosi obnaša dužnost, izložiti će pritužbu sudačkom vijeću. Tako je bilo i u ovom postupku.

Podnositelj prigovora osporava činjenični supstrat odluke, smatrajući da se "... gubi cjelina i smisao, ...", premda iz činjeničnog opisa izričito proizlazi temelj ocjene sudačkog vijeća da je iskazano ponašanje nedostojno i nedolično sudačkom položaju, te je manifestiran omalovažavajući odnos prema sucima i prema drugim zaposlenicima.

Naime, u činjeničnom sadržaju odluke, kojom se utvrđuje da je sudac K. P. povrijedio Kodeks sudačke etike, jasno je označeno kako je u elektronskoj poruci od 21. ožujka 2016. oslovljavao predsjednicu O. s. u K. L. V. sa „dete“, navodeći da „ detetu opet crv v vriti nije dao mira pa se opet malo zaigralo...“, da se „...detetu mora objasniti da se nesme igrati s vatrom jer je to opasno...“, da je „...sve napisano više nego dovoljno da dete izleti iz suda i da dete potom mora ići u popravni dom ili u drugu ustanovu zatvorenog tipa...“. Nadalje, kada se 26. studenog 2015. obraćao upraviteljici sudske pisarnice O. s. u K. D. B. R., dopisom na službenom obrascu O. s. u K., napisao je kako on kao „...državni dužnosnik u normalnim okolnostima ne bi trebao ništa objašnjavati subordiniranoj osobi, dakle državnom službeniku...“, pripisujući joj da je „...bez prisustva dva svjedoka obavila premetačinu referade...“ slijedom čega da je „...osnovano sumnjiva kao počiniteljica kaznenog djela protuzakonite pretrage i drugih kaznenih djela...“, stavljajući joj istodobno u izgled i kazneni progon. Isto tako, iz činjeničnog supstrata odluke jasno proizlazi kako je u elektronskoj poruci od 22. veljače 2016. upućene predsjednici Kaznenog odjela O. s. u K. V. P. K. ovu oslovljavao sa „...drugarice...“, „...mama...“ i „...draga mama...“, pripisujući joj „...pokretanje linča protiv kaznenog upisničara...“ tvrdeći da su „...službenici (na tom sudu) u pretežitom dijelu samo uhljebi...“ te da ona (podnositeljica pritužbe) „...ima previše slobodnog vremena radi protuzakonite preraspodjele spisa...“, konstatirajući da „...ima velikih problema sama sa sobom...“, pozivaju je da „...u roku od 24 sata odstupi od dužnosti predsjednice Kaznenog odjela, jer da će u protivnom nastati jedan svezak o njezinom radu, a drugi o njezinoj osobnosti sa nizom nezgodnih prijedloga...“, potpisujući se sa „...vaš dragi Kmet...“.

Premda podnositelj prigovora relativizira ove i ovakve svoje rečenične konstrukcije, pokušavajući im dati drugi smisao od onoga koji je jedino logičan, sasvim je jasno da je, takvim svojim obraćanjima, iskazao ponašanje koje stvara dojam nedoličnosti sudačkom

položaju, te manifestirao omalovažavajući odnos kako prema sucima tako i prema drugim zaposlenicima u sudu.

Sudac K. P. ne smije, uostalom kao niti jedan drugi sudac, zanemariti odredbe Kodeksa sudačke etike, pa tako ni odredbu čl. 13. st. 1. Kodeksa, koja propisuje da su suci dužni korektno se odnositi prema svim zaposlenicima u sudu te održavati dobre kolegijalne odnose, odnosno, odredbu čl. 8. st. 2. Kodeksa koja propisuje da sudac mora izbjegavati svako ponašanje koje je nedostojno i koje stvara dojam nedoličnosti sudačkom položaju, prihvaćajući i ona ograničenja koja bi se drugim građanima činila opterećujućima.

S obzirom na izloženo, Sudačko vijeće je pravilno utvrdilo da je sudac O. s. u K., K. P., iskazao ponašanje koje je nedostojno i nedolično sudačkom položaju, te manifestirao omalovažavajući odnos prema sucima i drugim zaposlenicima u sudu, čime je ostvario povredu čl. 8. st. 2. i čl. 13. st. 1. Kodeksa sudačke etike.

S obzirom da nisu ostvareni razlozi iz prigovora, a ni oni na koje ovo Sudačko vijeće pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbi čl. 14. st. 6. Kodeksa i čl. 116. st. 1. toč. 1. ZUP odbiti prigovor kao neosnovan.

Zagreb, 20. rujna 2017.

Zamjenica predsjednika vijeća:
Marina Paulić, v.r.